

„GLASBENA MATICA“ v Ljubljani.

XVI. leto rednih društvenih koncertov. ☉ Sezona 1906./07.

705

V nedeljo, dne 27. januarija 1907.

ob pol peti uri popoldne

v veliki dvorani hotela „Union“

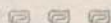
 drugič

— VELIKI —

LJUDSKI KONCERT

pod vodstvom koncertnega vodje g. M. Hubada.

Sodelujejo: gdč. **Josipina Šusteršič** (sopran), gdč. **Angela Malič** (alt), g. **Ernesto vitez Cammarota**, operni pevec iz Zagreba (tenor), g. **Julij Betetto**, operni pevec (bas), **pevski zbor** »Glasb. Matice« in **orkester** c. in kr. pešpolka št. 27., pomnožen z nekaterimi člani »Glasbene Matice«.

V Z P O R E D :

1. **Anton Foerster: Turki na Slevici.** Besede spisal Josip Stritar. Za samospeve, mešan zbor in orkester. Op. 75. (Nova slovenska izvirna skladba, prvokrat izvajana.)

Tenor-solo . . . . . g. Ernesto vitez Cammarota.
Bas-solo . . . . . „ Julij Betetto.
Sopran-solo . . . . . gdč. Josipina Šusteršič.
Alt-solo . . . . . „ Angela Malič.

2. a) **Josip Hatze: Kad mladijah umrijeti.**

b) „ „ **Ti . . . !**

- c) **Anton Nedvčd: Pogled v nedolžno oko.**

Poje gosp. Ernesto vitez Cammarota.

3. a) **Ludovik Hudovernik: V celici.** Basovski samospev s spremljevanjem klavirja in mali moški zbor. Bas-solo poje g. Julij Betetto.

b) **Stanko Premrl: Lilije.** Mešan zbor.

- c) **Anton Nedvčd: Nazaj v planinski raj!** Mešan zbor.

4. **Karel Bendl: Švanda dudak.** Narodna pravljica. Besede spesnil Jaroslav Vrchlický. Za soli, mešan zbor in orkester.

Švanda dudak (tenor-solo) . . . . . g. Ernesto vitez Cammarota.
Tujec (bas) . . . . . „ Julij Betetto.
Marinka (sopran) . . . . . gdč. Josipina Šusteršič.

NB. „Pogled v nedolžno oko“, „V celici“ in „Nazaj v planinski raj“ se pojo v spomin SIMON GREGORČIČA.

Začetek točno ob pol peti uri popoldne.

Cene prostorom: Sedeži po 1, 2, 3 in 4 K, stojšča po 60 h, za dijake po 40 h se dobivajo v trafiki gospe Češarkove v Selenburgovih ulicah in na večer koncerta pri blagajni. — Besedilo se dobiva istotam brezplačno.

BESEDILO.

1. Turki na Slevici.

(Josip Stritar.)

Mešan zbor. »Grmade po gorah goré,
V nebo njih plamen šviga.
Privrel je Turek; koder gre,
Rohni, mori, požiga.
Pred njim je jok, za njim je stok,
Pomagaj zdaj nam večni Bog!
Če on se nas ne vsmili,
Ni nam pomoči v sili.
Kakor čez polje vodni val
Divja ob hudi uri,
Rohneča se drvi druhal,
Ne branijo ji duri.
Krvi pijani vriskajo,
Bridké se sablje bliskajo;
Zdaj, zdaj bo truma cela
V vasico prihrumela.»

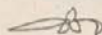
Tenor-solo. Križ starček je sè stene snel,
Podobo smrti božje:

Bas-solo. »Kaj boš s sekiro sin začel?
Križ nam je zdaj orožje.
Le urno, urno za meno
K Mariji gori na goró;
Tam bo devica mila
V nadlogi nas branila

Mešan zbor. Tam bo devica mila
V nadlogi nas branila.“

- Alt-solo.* Otroka, ki v zibeli spi,
V naročje jemlje mati:
Kako se, glej, na smeh drži,
A zdaj ni časa spati!
In hčerko prime za rokó,
Sin krila se drži plahó,
Mož pa očeta vzame
Na mlade, krepke rame.
- Ženski tercet.* Iz smrečja temnega blišči
(Soli.) Zvonik s cerkvico belo;
Marija milost tam deli
Med romarjev krdelo.
V oltarji venčana stoji,
V naročju Jezusa drži:
(Tutti.) Pozdravljena, kraljica,
Kristjanom pomočnica!
- Mešan zbor.* Pozdravljena, kraljica,
Kristjanom pomočnica!
- Mešan zbor.* Že begajočih je ljudij
Vsa polna Slevska gora;
Cerkvica, oh, velika ni,
Ne bode vsem prostora!
Otroci, starčki in žene
V hram božji plahi se drvé,
Pred vrata se cerkvena
Mož trdna vstavi stena.
- Bas-solo.* Takó se stiskajo ovcé,
Ko gladni volk jih straši;
- Sopran-solo.* Tako golobje koprne,
Kadar jih jastreb plaši.
- Tenor-solo in mešan zbor.* »V oltarji, mati, tu stojiš,
V naročji Jezusa držiš;
O sliši nas uboge
Ter reši nas nadloge!«
- Mešan zbor.* »Čuj, bliže se drvi druhal,
Po krvi naši vriska;
Kdo nam bo zdaj pomoči dal?
Na vrata že pritiska!«
Sekire s sabljami zvenčé,
Že omagujejo možje,
Razbiti so zapahi,
Gorje zdaj trumi plahi!
Čez prag na konji prirohni,
Gorje, sam turški paša,
Krvavi v roki meč vihti,
Zdaj bije ura vaša!

- Tenor-solo.* A — čudo čudovito glej!
Konj ne premakne se naprej,
Ne gane ga ostroga,
Pribita mu je noga.
- Sopran-solo.* Marija — kdo se stavi v bran! —
Grozečo roko dviga;
Glej, iz očij — pogled strašan! —
Ognjen plamen ji šviga.
- Mešan zbor.* Plašan spusti se paša v beg,
Za njim neverniki vsi vprek.
Otetih so kristjani —
Marija svoje brani.
- Tenor-solo.* Še dandanašnji priča vam
To zgodbo čudovito
Za pragom v kamen konjsko tam
Vpodobljeno kopito.
- Solo-kvartet,
nato
mešan zbor.* V oltarji mati tam stoji,
V naročji Jezusa drži;
Češčena, ti kraljica,
Kristjanom pomočnica!

2. a) Kad mlidijah umrijeti.

(Branko Radičević.)

Lišče žuti veče po drveću,
Lišče žuto dolje veče pada,
Zelenoga više vidjet neću.
Glava klonu, lice potavnilo,
Bolovanje oko mi popilo;
Dodje doba da idem u groba!
Zbogom žitku, moj preliepi sanče,
Zbogom zoro, zbogom bieli danče!
Zbogom sviete, nekadanji raju!
Ja sad moram drugom ići kraju!
Da te tako ja ne ljubljah žarko,
Još bi gledô tvoje sunce jarko!
Slušo groma, slušao oluju,
Čudio se tvojemu slavuju,
Tvojoj rieči, tvojemu izviru.
Mog života vir je na uviru!

b) Ti . . . !

(Dr. Trnoplesar.)

Ti jesi lica cvjetna,
Ti jesi oka čarna:
Ti prva svih si djevá,
Ti ruža miljedarna.

Ti jesi krasna, krasna,
Ti jesi mila, mila;
Ti živi jesi angjô,
Ti prava jesi vila.

Ti cielim bićem svojim
Kô da si božanstvena,
Ja tvom se liku molim
Ter sveta mi i sjena.

Tvoj glas je toli sladak
Kô pjesma usred raja;
I čudne vir je slasti,
I goraka liek je vaja.

c) Pogled v nedolžno oko.

(Simon Gregorčič.)

Nikar, nikar se me ne boj,
Nedolžni, nežni angelj moj!
Le semkaj k meni sedi,
Okó v okó mi gledi!

Pogled ti čist, oko mirnó,
V njem seva celo ti nebó
In meni v njem leskeče
Odsev vže davne sreče.

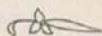
Budi spomin mi krasnih dni,
Ko bil sem še, kot si zdaj ti,
Spomina me mladostí
Brez toge, brez bridkosti.

Spomina me čarobnih let,
Ko bil je v cvetji ves mi svet
Enako vrtu v maji,
Ko živel sem ko v raji.

Zgubljen je, oh, zgubljen moj raj,
Ne smem, ne morem vanj nazaj,
Zaklenjena so vrata,
Proč, proč je doba zlata!

Pa če zaprt je sreče raj,
Da gledam vanj, se zdi mi vsaj,
Ko v tvoja zrem očesa,
Odrpta v njih nebesa.

Srce se v prsih mi topi,
Zamaknjeno v nekdanje dni,
V presrečno dobo cveta —
O zlata, zlata leta!

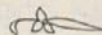

3. a) V celici.

(Simon Gregorčič.)

Iz neme cele v živi svet
Mlad samotar strmi,
Venočih lic bledeči cvet
Krope mokre oči.
Star potnik v okno vspne okó,
Ko truden mimo gre,
Blagruje one, ki mirnó
Po celicah živé.
»Ne moti, potnik, se nikar!
Ni tukaj dom miru,
Ni vselej svet pokoj vladar
Sred tihega zidu.
Moj dom je nizek in tesan,
Brezmejno to srce.
Če brat zaklepa samostan,
Kdo vklene pa želje?
Dokler se prsi dvigajo,
Srce še hrepeni,

Dokler želje se vžigajo,
Pokoja, sreče ni!
Zapustil svet sem mladolet,
Se v celico zaprl,
Umril je zame celi svet,
Jaz nisem zanj umrl.
Zabiti ga — mi moči ni,
Vživati ga — ne smem.
Plamen, ki v srci mi gori,
Morim in mrjem ném.
Ne vlada vselej svet pokoj
Sred tihega zidu;
Če ne prineseš ga s seboj,
Ne najdeš tu miru.
Le romaj, romaj svojo pot,
Glej, svet je lep ko vrt;
Rad bi s teboj iz teh samot,
Izhod mi je zaprt!»

b) Lilije.

(Simon Jenko.)

Lilije trgam,	Več vas na solnce
Lilije bele,	Ne bom nosila,
Več mi ne boste	Več vas z vodico
Mladi cvetele.	Hladno rosila.

Lilije bele,
Le ushnite!
Z mano cvetele,
Z mano venite!

c) Nazaj v planinski raj!

(Simon Gregorčič.)

Pod trto bivam zdaj
V deželi rajskomili,
Srce pa gor mi sili
Nazaj v planinski raj!
Zakaj nazaj?
Nazaj v planinski raj!

Tu zelen dol in breg,
Tu cvetje vže budi se,
Tu ptičji sprev glasi se,
Gore še krije sneg.
Zakaj nazaj?
Nazaj v planinski raj!

Glej ta dolinski svet,
Te zlate vinske griče!
Te nič, te nič ne miče
Njih južni sad in cvet?
Zakaj nazaj?
Nazaj v planinski raj!

In to ti nič ni mar,
Da dragi srčno vdani
Ti kličejo: Ostani!
Nikar od tod, nikar!
Zakaj nazaj?
Ne vprašajte zakaj!

O, zlatih dni spomin
Me vleče na planine,
Po njih srce mi gine,
Saj jaz planin sem sin!
Tedaj nazaj!
Nazaj v planinski raj!

4. Švanda dudak.

Narodna pravljica.

Spesnil Jaroslav Vrhlický

Poglavje I.

(V vaški krčmi odzvene vajo poslednji zvoki Švandovih dud. — Odmor.)

Zbor gostov. Godec, igray nam na dudi še!
(Mešan zbor.) Malo se tu pomudi še!
Godi nam! Šli so ravno v klet,
Piva prinesli od čepa spet,
Godi nam! Godi nam!
Zadnjič igray še za kratek čas!
Skok na skok, bok na bok miče nas!
Godec, igray nam na dudi še!
Godi nam! Godi nam!
Tebi napili bi tudi še.

Švanda. Hvala sosedje, fantje mladi!
Vem, da me imate radi.
Gosti pa se mi ne dá!
K Marici sem se obljubil,
Prva je za Bogom ta,
In če ne bi je poljubil,
Ne zaspal bi do rana.
Dajte, da grem,
Piti ne smem!

Saj je koža mojih dudi
Itak vsa razklana.
Oh, dajte, da grem ;
Piti ne smem !
Ne zaspal bi do rana!

Zbor. Daj si reči, začni gosti!
Eno polko, pa bo dosti!

Švanda. Noč je temna v logu, v hosti
In čas je, da grem.
Dajte, da grem;
Piti ne smem!
Ne zaspal bi do rana!

Zbor. Smeha, šale danes nečeš,
Lahko, Švanda, k vragu stečeš!
Še igray! Še igray!
Godec, igray nam na dudi še!
Malo se tukaj pomudi še!
Godi nam! Godi nam!
Smeha, šale danes nečeš,
Lahko, Švanda, k vragu stečeš!

Švanda. K Marici sem se obljudil,
Prva je za Bogom ta.
Ko bi je ne poljudil,
Nič se spati mi ne da.
Dajte, da grem! Oh dajte, da grem!
Piti, ne, piti ne smem!

Zbor. Še igray! Še igray!
Lahko, Švanda, k vragu stečeš!
Mi pa bomo pili v tem!

Poglavje II.

(Temna noč, pusta krajina, na razpotju vislice. Švanda sam. Pozneje tujec.)

Švanda. Kako to pot me često
Je gnala želja v vas:
Za svojo greš nevesto,
O, tak ne moti glas!
Ljubezen naju bila
Je kakor v popju cvet,
Ko golobica mila,
Ki spne se prvič v svet.
Na popje pade slana,
Da skloni se mrtvo,
Ljubezen bo končana,
Ko sem ubog tako.
In golobico s hoje
Ugrabi kragulj še.
Greš do neveste svoje,
A glas je varal te!

- Tujec.* Hola, dečko, nehaj teči!
Morda mi utegneš reči,
Kje je tista krčma, kjer
Gode Švanda ta večer?
- Švanda.* Jaz sem Švanda, gost ponočni,
A za ples mi ni poskočni.
- Tujec.* Ni za zlate ne igraš?
- Švanda.* Kje pa zlatov kaj imaš?
- Tujec.* Sto se v kapi jih zablisne,
Ko ti roka dudi stisne.
Malo strani, bliže boru
Shod imamo „v črnem dvoru“,
A zaspano le pri kvartah beži nam čas.
Dudi, dudi, dudi, dudi to je kaj za nas!
- Švanda.* To se sveti v temni noči!
- Tujec.* Nekaj stopinj se potruđi!
- Švanda.* Ni se mi braniti moči!
Kolik glas in kolik soj!
Ljuba spravi se z menoj!
Torej naglo k boku dudi,
Z vami grem, prijatelj, k vam!
- Tujec.* Nekaj se stopinj potruđi,
Koder zid se beli tam!
- Švanda.* To se sveti v temni noči,
Oh, ni se mi braniti moči!
Kolik glas in kolik soj!
Ljuba spravi se z menoj,
Spravi se dekle z menoj!

Poglavje III.

(Soba v »črnem dvorcu«. Družba obešencev igra karte. Tujec vstopi z dudakom.)

- Tujec.* Strani kvarte! Dudak sem prihaja,
To je prvi vsega kraja!
Več ne bo se dalo vam sedeti,
Ko prično njegove dudi peti.
- Zbor obešencev.*
(Moški zbor.) Zdrav, tovariš, sedi v kot!
Kar utegnil bi zaznati,
Ni z očmi ne treni tod!
Kupoma ti v kapo zlati
Naši bodo vprek pršeli.
Kje pa bi plesalke vzeli?
Teh bo dosti tu in tam,
Ko zagode Švanda nam.

Tujec. Glej, da bi za dež zlatá,
Ki ga naša družba dá,
V ples in šum in vrišč okrog
Ne zaklical: »Pláčaj Bog!«

Švanda. Ze umejem, stiskam dudi.

Tenori. Dobro, s poda krepko, udi,
Se spustite gibkih nog!
V ples in skok vsi krog in krog!

Peklenski raj.

Moški zbor. Ob žvižganju v nočnem vrišču
(Obešenci.) Vešč sto jaha na metlišču.
Kolik v zraku je brizg
In nad mlinom vrisk in pisk!
Sova vpije, z njo skovir,
V okno bije netopir,
Kolik ples in kolik dir!
Vse se suče v glasnem vrišču,
Čudna vihra tu in tam.
Ve na kozlu in metlišču,
Dobro došle, vešče, nam!

Ženski zbor. Kaj godi se, kaj imate?
(Vešče.) Kakor šega je pri nas,
Na metláh črez skale, trate
Smo letale v nočni čas.

Mešan zbor. { Hu! huhu! huhu! huhu!
K trupu trup in roke v bok
Brez miru in skok na skok!
To je dir in zvok na zvok,
Vprek drevi se plesni tok!
Hej, kako zvenči iz dudi!
V njih vse piska, trobi tudi!
Ko jih stiska,
Godba vriska
Vun iz meha,
Ples ne neha!
Hejsa, hej!
S trama pada prah ometa,
Kriilo pa nad meča leta!
Oj, to miče, kliče, viče, siče,
Dudi plesati uče še le mrliče!

Švanda. To so novcev mi natresli!
A kako se bodo nesli?
To Marinka bo veselja kaj;
Za denar vam Bog plačila daj!

Zbor. Hu!

(Vse izgine v peklenski hrup. Dolg premor.)

Poglavje IV.

(Dani se. Pastirji pozdravljajo novi dan s piskanjem na žvegle, ptički prepevajo. Švanda spi na tramu vislic. Zbor kmetovalcev, idočih na delo.)

Marinka. Čakala sem brez uspeha
Ga do zore, o bolest!
Najina ljubezen neha,
Dudak moj mi je nezvest!
Oj, ljubezen je zbežala
Kot iz gnezda droben ptič!
In s solzó, ki pada žala,
Moja radost pada v nič.
Oh!
Čakala sem brez uspeha,
Sen do dne mi ni prišel,
Najina ljubezen neha,
Cvet ljubezni je uvel.

Švanda (v sanjah.) To Marinki bo veselja kaj,
Za denar vam Bog plačilo daj!

Eden izmed vaščanov. Glejte, glejte, tam nasproti,
Kjer vešala so ob poti,
Ha, ha, ha, ha!
Kaj od smeha sam ne znam!
Ha, ha, ha, ha!
Švanda sedel je na tram!

Moški zbor. Tam sedi in dudi stiska,
Oh, kako to žalno piska!
Švanda, slišiš?
Ha, ha, ha, ha!
Smeh nas ta še pokonča!
Ha, ha, ha, ha!

Eden izmed vaščanov. Kak vrag te je del na les?

Švanda. Vragom sem igral na ples.

Marinka. Ti si živ, o Bog nebes!

Švanda. Dol mi pomagajte in povem
Vam v gostilni vse potem.

Marinka, Švanda in zbor. Greš li k ljubi stat pod okno,
Da bi srečen bil pri njej,
Naj ni vrag te ne premoti,
Stopaj ravno pot naprej!

Prevel A. Funtek.

